

DE HOLLANDSCHE GEZINDHEID
DER HONGAREN

WARME GENEGENHEID VOOR
KONINGIN WILHELMINA.

(Van onzen bijzonderen correspondent).

Boedapest, 4 September 1923.

De schoolvacanties zijn geëindigd, het jonge volkje is na wekendlange rust weer teruggekeerd in de straten der Hongaarsche hoofdstad, waar de vroolijke kinderlach weer schalt. De Hongaren zijn hartstochtelijke kindervrienden. Ieder, al is hij nog zoo arm, zal zijn laatste penningen uitgeven voor zijn kinderen. Vele ouders hebben sinds jaren geen nieuw costume gekocht, maar de kinderen worden nog zooveel mogelijk behoorlijk gekleed en verzorgd.

Iedere arme poogt zijn kinderen een aangename vakantie te bereiden. Men zendt zijn kinderen naar het land bij bekenden of verwanten. Gelukkiger nog zijn zij, die hun kinderen naar het buitenland kunnen zenden, vooral naar Holland.

Vaak heb ik mij voorgenomen om over dit onderwerp te schrijven, maar ik kwam er niet toe. Ik vreesde, dat men mijn geschrijf voor vleierij zou aanzien, want, als ik naar waarheid zou willen vertellen, hoe de jeugd hier over Holland spreekt, hoe elke Hongaar over Holland denkt, dan moet ik een feestelijke stemming in mijn eenvoudig huis scheppen en de schoonste woorden uit mijn pen laten vloeien.

Men droomde vroeger van den azuren hemel der Italiaansche en Fransche Riviera; men verlangde naar Capri, Venetië, Abazzia, Nizza, Mentona, Palermo; anderen dweepten met de schilderachtige Engelsche kust. Maar thans droomen volwassenen en kinderen van de Noordzee, van de Hollandsche duinen, van de Nederlandsche bloemenvelden, de wonder-schoone heien van het Gooi.

Men verlangt het weerlichten boven de Noordzee te zien, de schilderachtige dorpjes langs de Zuiderzee, de pittoreske straten van Amsterdam, het drukke leven in de Maasstad; Deift, Leiden, Noordwijk, Bergen op Zoom... de weelderige weiden, de windmolens. De goede pleegouders vormen het onderwerp van de gesprekken in de stille avonden. Ieder kind heeft iets moois te vertellen; bijna allen hebben dierbare kostbaarheden meegebracht, die zij met meer angst en bezorgdheid bewaren dan de fraaiste diamanten. Zij hebben ze van de goede Hollandsche pleegouders gekregen en zullen ze dus hun leven lang bewaren.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Warme Genegenheid voor Koningin Wilhelmina*

Forrás: *Die Maasbode*

Rotterdam 1923. 9. 11.

De ouders, van wie de meeste nog nooit de grenzen van het tegenwoordige kleine, arme Hongarije overschreden hebben, luisteren vergenoegd naar de vertellingen hunner kinderen over het sprookjesland. Zij denken er met weemoed aan, dat men vroeger zoiets niet kende. Vroeger reisden alleen de zeer rijke menschen, maar slechts zeer weinigen daarvan gingen naar Holland.

Holland was een onbekend land in Hongarije. Het lag immers zoo ver weg en toen kende men nog niet de goede Hollandsche pleegouders. De wereldoorlog moest eerst gekomen zijn, vóór de Hongaren het kleine Holland leerden kennen. Misschien is dit juist goed, want thans kent men het van zijn goede zijde. Niet de „rijke Hollanders”, maar de „goedhartige Hollanders” hebben de harten der Hongaren veroverd.

In een tramwagen zitten naast mij twee 12-jarige knapen en spreken Hollandsch met elkaar. Zij spreken het zoo goed, dat ik ze voor Hollanders aanzie. Eerst als ik een gesprek met hen aanknoop, bemerk ik, dat het Hongaarsche jongens zijn, die eenige maanden in Holland vertoefd hebben. Maanden geleden waren ze reeds uit Holland teruggekeerd. Zij spreken echter slechts Hollandsch met elkaar.

De kinderen, die in Holland vertoefden, blijven in den geest met dit land contact houden. Zij vergeten soms, dat ze weer in hun vaderland zijn en blijven onder elkaar Hollandsch spreken. De vader der beide jongens hoort met een gelukkig gezicht, hoe zijn kinderen met een vreemden heer Hollandsch spreken.

Natuurlijk verlangt elk kind, dat eenmaal in Holland geweest is, er ten zeerste naar, weer daarheen terug te keeren. De meesten tevergeefs, want wie kan zijn kinderen uit eigen middelen naar dit land van belofte zenden? De weinige maanden van het korte verblijf in Holland maken een diepen indruk op de jeugdige gemoederen. Hun Hongaarsch temperament krijgt als het ware een nieuwe karakteristiek. Orde, reinheid, maar vooral de godsdienstigheid worden gelijk een tweede natuur. De kleine onschuldige kinderen schep-

(Köt. v. fiz.) (Oldal)

pen in het ouderlijk huis een andere sfeer. Zij voeden hun ouders op, hoe vreemd dit ook moge klinken.

Bestond er vroeger in Hongarije een Fransche of Engelsche cultuur, thans kan men zeker van een Hollandsche cultuur spreken. Holland is troef. Sinds eenige jaren zijn er in Boedapest Hollandsch-Hongaarsche handelsmaatschappijen ontstaan, Hongaarsch-Hollandsche handelskamers en litteraire genootschappen. Hollandsche werken worden in het Hongaarsch vertaald, oude vergeten dichters ontdekt.

De Nederlandsche gezant te Boedapest behoort naast den nummus tot de meest geziene en gewaardeerde persoonlijkheden in de voornaamste kringen. De Nederlandsche consul en diens echtgenoot gelden als de personificatie van liefdadigheid en barmhartigheid. Wat over Holland geschreven wordt, wordt met nieuwsgierige belangstelling gelezen. Men volgt de gebeurtenissen in Holland met gespannen interesse. De kleinen dragen de dankbaarheid in hun harten, de grooteren vragen zich af, hoe ze hun dankbaarheid zouden kunnen toonen.

De mooiste laan in Boedapest draagt den naam: Koningin Wilhelmina-weg, ter eere van Neerlands beminde vorstinne. Ik geloof, dat wanneer Koningin Wilhelmina ooit er toe zou besluiten, de Hongaarsche hoofdstad te bezoeken, de heele stad voor haar en de prinses op de knieën zou liggen. In geen vreemd land ter wereld wordt koningin Wilhelmina zoo geestdriftig bemind als in Hongarije. Sinds maanden heeft men zich hier op het kroningsjubilé voorbereid. De arme koningin Zita heeft den Hongaren nooit zoo na aan het hart gelegen als de Koningin der Nederlanden.

Toen de Boedapester zangers uit Holland terugkeerden, werden zij door den rijksregent ontvangen, die hen bijzonder dankte, dat zij het Hongaarsche lied in Holland zooveel eer hadden bezorgd. Geen overwinning was zoo heerlijk voor hen geweest, geen onderscheiding zoo eervol als de overwinning in Amsterdam. De Hongaarsche kunstenaars hebben

Osztyalozás

Tárgy *725.092.1*

Hely *Vilnius kiralyi ut*

Idő *„1923”*

Személy

Helyszám

evenals de kinderen, in Holland een tweede vaderland gevonden. Zij zijn vol geestdrift over Holland.

Niet de Nederlandsche valuta, maar het Hollandsch kunstgevoel, de hartelijkheid, waarmee ze ontvangen werden, stemt hen zoo geestdriftig. Ontelbare brieven heb ik van beroemde kunstenaars en kunstenaressen ontvangen, met het verzoek, hen naar Holland op weg te helpen. Ieder wil, al is het ook maar éénmaal, het land zien, waar de menschen zoo goed, zoo vol naastenliefde en opoffering zijn.

Ik heb slechts heel in 't kort over deze Hongaarsche gezindheid willen schrijven. Degenen, die ook maar eenige dagen in Hongarije vertoefden, zullen de waarheid mijner woorden ondervonden hebben.

Ik geloof de lieve Koningin der Nederlanden bij haar 25-jarig jubileum geen mooieren gelukwensch te kunnen zenden dan de betuiging van de hulde en liefde van het thans zoo ongelukkige Hongarije.

Is er een grootere liefdebetuiging denkbaar dan wanneer duizenden en nog eens duizenden kinderen met reine ziel en oprecht gemoed in hun gebed smeeken: God bescherm Koningin Wilhelmina, de Koningin van het sprookjesland, de vorstin der Hongaarsche kinderen?